

POLSKIE STOWARZYSZENIE BIOGAZU

POLISH BIOGAS ASSOCIATION

Bytów 21.08.2009 r.

POLSKIE STOWARZYSZENIE BIOGAZU

Ul.Zamkowa 2

77-100 Bytów

Szanowny Pan Sebastian Stępnicki
Departament Wdrażania Programów Rozwoju
Ministerstwo Gospodarki

Dziękujemy za pismo z dnia 22.06.2009 roku z prośbą skierowaną do Polskiego Stowarzyszenia Biogazu o informację na temat struktury kosztów wytwarzania biogazu w Polsce. Państwa pismo dotyczy produkcji biogazu z wykorzystaniem składowisk, ścieków oraz źródeł rolniczych. Poniżej omówimy w osobnych sekcjach każdy z tych trzech działów oraz załączymy parę informacji i uwag.

Uwagi ogólne:

Fakt, że Polska winna stosować się do takich dyrektyw UE jak dyrektywa 2009/28/EC dotycząca zwiększenia udziału energii odnawialnej w końcowym zużyciu energii, redukcji emisji gazów cieplarnianych i poprawy efektywności energetycznej, posiada znaczny wpływ na aktualnie prowadzone działania o charakterze politycznym; doprowadziło to do zwiększenia dotacji na projekty związane z energią odnawialną, które stanowią punkt wyjścia dla wielkiej ilości projektów pilotażowych w całym kraju, w tym kilkadziesiąt projektów związanych z produkcją biogazu ze źródeł rolniczych.

Fakt ten można uznać za bardzo pozytywną oznakę, że energia odnawialna i związany z nią przemysł staje się szansą dla gospodarki, zwłaszcza gdy znajduje się ona w dość trudnej sytuacji. Jednakże, przyznawanie znacznych dotacji bezpośrednio na inwestycje poprzez fundusze zapewniane głównie przez Unię Europejską ma charakter tymczasowy i nie może wyeliminować faktu, że aby rozwinąć silną, solidną sieć zakładów produkcji biogazu w Polsce w zrównoważony sposób, istotne jest stworzenie systemu taryf gwarantowanych [feed-in tariffs] dla energii odnawialnej. Programy takie jak „Innowacyjna Energetyka. Rolnictwo

POLSKIE STOWARZYSZENIE BIOGAZU

POLISH BIOGAS ASSOCIATION

energetyczne” lub „Biogazownia w każdej gminie“ mogą się urzeczywistnić jedynie w sprzyjających im warunkach finansowych.

Oprócz stosunkowo niskich cen za energię elektryczną produkowaną ze źródeł odnawialnych, istnieją inne przeszkody dla dalszego rozwoju projektów dotyczących energii odnawialnej w Polsce wynikających z utrudnień związanych z istniejącym prawodawstwem, brakiem świadomości i akceptacji różnych form energii odnawialnej, jak również ze zbyt skomplikowanych i kosztownych procedur składania wniosków o dotacje oferowane w ramach programów strukturalnych Unii Europejskiej i inne formy wsparcia finansowego.

Konieczność wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych i rozważenia problemów związanych z zagospodarowaniem odpadów komunalnych urasta do rangi bardzo aktualnego i ważnego problemu z uwagi na wzrastający nacisk ze strony Unii Europejskiej. Tradycyjne sposoby pozbywania się niezutilizowanych odpadów komunalnych na składowiskach zostaną wkrótce zakazane przepisami unijnymi i w związku z tym należy wypracować nowe koncepcje zagospodarowania odpadów. I w tym miejscu tak odmienne źródła biogazu znajdują wspólny mianownik; biorąc przykład z innych krajów UE, gdzie składowiska odpadów zostały zamknięte szereg lat temu i zastosowane zostały nowoczesne metody segregacji odpadów z wykorzystaniem uzyskanych surowców na potrzeby produkcji energii: powszechnie stosowaną obecnie metodą jest wykorzystanie fermentacji odpadów organicznych do produkcji energii w agregatach elektro-ciepłowniczych.

Odpady stają się cennym surowcem zastępując na dużą skalę paliwo kopalne.

Przy rozważaniu inwestycji mającej na celu produkcję biogazu, należy wyraźnie rozróżnić dwie kluczowe kategorie związane z substratami wejściowymi:

- 1. Rozwiązanie istniejącego problemu poprzez wykorzystanie materiałów organicznych (odpadów)**
- 2. Pozyskiwanie lub produkcja organicznych substratów wyłącznie na cele produkcji energii.**

Z jednej strony, to rozróżnienie określa, która część inwestycji będzie stanowiła część kosztów produkcji biogazu a ponadto ma główny wpływ na wyliczony koszt substratu stosowanego do produkcji biogazu.

Biogaz lub tak zwany bio-metan jest zgodnie ze swoją definicją mieszanką metanu, dwutlenku węgla i innych składników powstających w wyniku rozkładu beztlenowego substancji biodegradowalnych pochodzących z gospodarstw domowych, przemysłu i rolnictwa. Rozkładu dokonują bakterie metanogeniczne; te bezwzględnie beztlenowce wytwarzają metan, który jest głównym komponentem biogazu. Może on być gromadzony i stosowany jako źródło energii.

POLSKIE STOWARZYSZENIE BIOGAZU

POLISH BIOGAS ASSOCIATION

Mimo, że ze wszystkich źródeł otrzymujemy podobny produkt, istnieją wielkie różnice w koncepcji i technologii wytwarzania gazu. Takie zróżnicowanie w stosowaniu poszczególnych metod produkcji odbija się na finansowych aspektach infrastruktury i dostaw surowców, logistyce i zagospodarowaniu materiałów uzyskanych w wyniku rozkładu, formach inwestycji i konkretnych modelach biznesowych w rozbiciu na sektor prywatny, publiczny i PPP. W istocie, właściwie każdy projekt czy inwestycja powinien być indywidualnie oceniany, aby móc precyzyjnie określić strukturę jego kosztów. Dlatego też chcielibyśmy utrzymać ogólny charakter naszych uwag, rozróżniając dokładnie pomiędzy poszczególnymi źródłami a w przypadku produkcji biogazu rolniczego, pokazać jedynie przykład jak wykonać taką kalkulację.

Jednakże, w celu uzyskania bardziej szczegółowego i kompleksowego podejścia do danego tematu, konieczne jest opracowanie dogłębnej ekspertyzy obejmującej analizę i omówienie szerokiego wachlarza przypadków. Tylko w ten sposób można dojść do właściwych wniosków.

Struktura kosztów produkcji biogazu

1. Wytwarzanie biogazu na składowiskach

Odpady komunalne pozostawione na składowisku charakteryzują się wysoką zawartością energii w formie substancji organicznych pochodzących na przykład z żywności, papieru, pieluch itp. W czasie rozkładu bakteryjnego wytwarzane są gazy, które należy zutylizować, zazwyczaj poprzez spalanie w specjalnych pochodniach gazowych.

Aby pozyskać takie gazy, składowisko winno być przykryte specjalnymi powłokami. Kolektory do pozyskiwania gazu są wwiercane w warstwy odpadów na składowisku. Gazy o wysokiej zawartości metanu mogą być wykorzystane do produkcji energii, na przykład w agregatach elektro-ciepłowniczych spalających gaz w tradycyjnych silnikach. Gazy o niższej zawartości metanu nie nadają się na paliwo silnikowe i muszą być spalane osobno. Energia elektryczna wytworzona w agregatach elektro-ciepłowniczych zasila sieć energetyczną; natomiast ciepło wykorzystywane jest do ogrzewania pobliskich lokali, lub w innych celach grzewczych.

Zgodnie z dyrektywą UE 1999/31/EC, składowiska odpadów mają obowiązek stopniowo redukować ilość nieprzetworzonych odpadów komunalnych i na koniec całkowicie zaprzestać przyjmowania nieprzetworzonych odpadów komunalnych. Ponadto, podmioty zarządzające składowiskami mają obowiązek zapobiegać bezpośredniej emisji gazów do atmosfery poprzez pokrycie terenu i utylizację gazów. Z uwagi na powyższe, koszty instalacji infrastruktury do pozyskiwania gazu spoczywają na władzach lokalnych i nie mogą być przerzucane na inwestycje w zakresie opcjonalnej produkcji energii.

POLSKIE STOWARZYSZENIE BIOGAZU

POLISH BIOGAS ASSOCIATION

W związku z powyższym, inwestycje w zakresie produkcji energii z gazów składowiskowych dotyczą wyłącznie technologii stosowanych w agregatach elektrociepłowniczych i pokrewnych zastosowaniach, jak np. w kompresorach gazowych, rurociągach, łącznikach itp.; koszt takiej inwestycji wynosi 700 do 1000 euro na jeden kW zainstalowanej energii elektrycznej. Należy wziąć pod uwagę, że okres eksploatacji agregatu elektrociepłowniczego wyniesie 40 000 do 60 000 godzin a koszty utrzymania wyniosą 1,5 do 2,5 euro centa na 1 kW/h energii przy użyciu nowoczesnych silników gazowych.

W miarę upływu czasu odpady na składowisku stabilizują się, rozkład biologiczny ulega spowolnieniu i ostatecznie się kończy, w związku z czym wytwarzanie gazu powoli zamiera. W procesie tym, skład gazu ulega zmianie; zawartość metanu stale maleje, zaś zawartość dwutlenku węgla, azotu i tlenu wzrasta w trakcie stałego ulatniania się gazu składowiskowego. Przy zmniejszonej wartości cieplnej gazu, na pewnym etapie, gaz nie może już być spalany w silniku i musi być zutylizowany w specjalnych pochodniach. Ten trudny do oszacowania uzysk gazu stanowi niewątpliwie największe ryzyko inwestycji w zakresie produkcji energii ze składowiska odpadów i przed podjęciem ostatecznej co do danej inwestycji decyzji, należałoby przeprowadzić odpowiednie studium wykonalności. Mając tak niepewne dane, określenie dokładnego kosztu wstępnej inwestycji staje się niemożliwe.

W celu oceny potencjalnej wydajności każdego składowiska, specjalistyczne spółki muszą przeanalizować sytuację i opracować studium podając prognozę na kolejne lata. Koszty przeprowadzenia badań i analiz również muszą być uwzględnione w koszcie inwestycji i kalkulacji jej zyskowności.

Niemcy jako jeden z wiodących krajów w zakresie badań nad biogazem uchwaliły w 2000 roku ustawę o energii odnawialnej opierającą się na systemie taryf gwarantowanych zapewniającym stałe ceny w zależności od źródła biogazu. Zgodnie z najnowszą wersją ustawy o energii odnawialnej ze stycznia 2009 roku, za biogaz ze składowisk odpadów w Niemczech oferowana jest zapłata w wysokości 9,00 euro centów za 1 kW/h w zakładach o zainstalowanej mocy nie przekraczającej 500 kW oraz 6,16 euro centów za 1 kW/h w zakładach o zainstalowanej mocy nie przekraczającej 5000 kW. Kwota ta jest ustalana w kontrakcie na kolejne 20 lat działalności. W przypadku zastosowania innowacyjnych technologii, podstawowa cena może zostać zwiększona o kwotę nieprzekraczającą 2 euro centy za 1 kW/h.

POLSKIE STOWARZYSZENIE BIOGAZU

POLISH BIOGAS ASSOCIATION

2. Produkcja biogazu z zakładu oczyszczania ścieków.

Komunalne zakłady oczyszczania ścieków wytwarzają szlam będący produktem ubocznym procesów fizycznych, chemicznych i biologicznych stosowanych przy oczyszczaniu ścieków. Przy stosowaniu rozkładu beztlenowego w utylizacji szlamu pochodzącego ze ścieków wytwarza się metan, który zwany jest biogazem. Winno to być nie tylko traktowane, jako źródło energii odnawialnej, lecz co więcej, jako jedno z bardziej obiecujących rozwiązań dużego problemu środowiskowego dotyczącego zagospodarowania odpadów, zanieczyszczenia wody, emisji CO₂ itp. Odzyskując energię poprzez biologiczny rozkład substancji organicznych w szlamie pochodzącym ze ścieków, odpowiednia ilość pierwotnej energii może zostać zastąpiona. Jednocześnie zawartość substancji organicznych zmniejszona zostaje o 55 do 60%. Zgodnie z przepisami Unii Europejskiej zakłada się, że szlam musi być zutyliczowany i nie może już być zastosowany jako nawóz. Generalnie, szlam ten musi być poddany formie obróbki, która zmieni jego charakterystykę zanim będzie mógł być poddany utylizacji w procesie spalania lub użyty jako substytut materiału budowlanego. Aby szlam mógł przyjąć postać o dużej zawartości suchej substancji, konieczne jest zastosowanie dużej ilości energii termicznej, której znaczna część może być dostarczona z ciepła pochodzącego ze spalania biogazu w kotłach lub w agregatach elektro-ciepłowniczych. Energia elektryczna wytwarzana w podzespołach agregatowych może być przekazana do sieci energetycznej lub wykorzystana na potrzeby własne, tj. mieszarek, pomp itd.

Potrzeby własne na energię elektryczną i termiczną w zakładach oczyszczania ścieków komunalnych stanowią poważny czynnik kosztowy, który może być zredukowany poprzez zastosowanie etapu beztlenowego oraz agregatów elektro-ciepłowniczych.

Ponieważ infrastruktura każdego zakładu oczyszczania ścieków komunalnych jest różna, co ostatecznie jest czynnikiem decydującym o całkowitym koszcie inwestycji, należy podchodzić do każdego projektu indywidualnie i sprawdzać jego rentowność i wykonalność. Liczne czynniki mogą mieć decydujący wpływ na uwarunkowania finansowe i projekt techniczny nowych zakładów lub na zakres rozbudowy i modernizacji istniejących zakładów.

Dla celów informacyjnych, na mocy najnowszej wersji ustawy o energii odnawialnej ze stycznia 2009 roku, w Niemczech oferowana jest zapłata w wysokości 7,11 euro centów za 1 kW/h w zakładach o zainstalowanej mocy nie przekraczającej 500 kW oraz 6,16 euro centów za 1 kW/h w zakładach o zainstalowanej mocy nie przekraczającej 5000 kW. Kwota ta jest ustalana w kontrakcie na kolejne 20 lat działalności. W przypadku zastosowania innowacyjnych technologii, podstawowa cena może zostać zwiększona o kwotę nieprzekraczającą 2,00 euro centy za 1 kW/h.

POLSKIE STOWARZYSZENIE BIOGAZU

POLISH BIOGAS ASSOCIATION

3. Produkcja biogazu z surowców pochodzenia rolniczego

Budowa małej biogazowni (poniżej 100 kW) na surowce odnawialne i płynny nawóz naturalny pociąga za sobą konkretne koszty inwestycyjne rzędu 5 000 do 3 000 euro za 1 kW zainstalowanej mocy elektrycznej. Jednakże koszty te zmniejszą się wraz ze wzrostem mocy biogazowni. Większe biogazownie stosujące metodę fermentacji mokrej wiążą się z kosztami inwestycyjnymi rzędu 2 500 euro za 1 kW energii elektrycznej. Możliwości osiągnięcia degresji cenowej istnieją w produkcji seryjnej (prefabrykacja przemysłowa), której warunkiem wstępnym byłaby standaryzacja głównych komponentów biogazowni oraz uproszczony i zoptymalizowany proces produkcyjny.

W przeciwieństwie do powyższego, biogazownie, które są specjalnie projektowane i budowane dla indywidualnych gospodarstw rolnych i uzależnione są od odrębnego serwisu, wiążą się ze stosunkowo wysokimi kosztami inwestycyjnymi.

Oprócz kosztów substratu, które stanowią około 50% kosztów operacyjnych, gdy stosowane są surowce odnawialne, koszty utrzymania i naprawy mają duży udział w kosztach operacyjnych. Pozostałe pozycje kosztowe to smary takie jak olej rozpałkowy do silników CHP z zapłonem iskrowym oraz koszty testów laboratoryjnych i ubezpieczenie. Koszty utrzymania i naprawy silników CHP wahające się od 1,5 do 2,5 euro centów za 1 kW/h można zminimalizować stosując elektroniczne sterowanie i regulację silnika, zwłaszcza gdy w grę wchodzi różnica jakościowe i ilościowe gazu w procesach ko-fermentacji, to jest przy zmianie składu substratu. Potrzeby związane z dzienną obsługą biogazowni przez personel wahają się pomiędzy 0,5 a 15 roboczogodzinami w zależności od wielkości instalacji.

Zużycie własne energii termicznej potrzebnej do procesu produkcji biogazu waha się od 15 do 30% w zależności od technologii, zastosowanych substratów i temperatury otoczenia. Zużycie własne energii elektrycznej wynosi realistycznie pomiędzy 5 a 10%, jednakże najważniejszy wpływ na wykonalność wszelkiej instalacji biogazowej w rolnictwie mają substraty i one właśnie powinny być czynnikiem decydującym przy wyborze projektu technicznego dla przedsięwzięcia. Dostępne substraty determinują w oczywisty sposób wybór technologii.

Kluczowym czynnikiem jest to, czy substraty dostępne są w formie ko-fermentu (np. nawóz naturalny) i zasadniczo bezpłatnie lub czy są specjalnie wytwarzane na potrzeby produkcji energii w biogazowniach (np. kiszonka z kukurydzy lub innych upraw, inne rośliny energetyczne itp.) oraz czy substraty są wytwarzane przez operatora biogazowni, czy należy je zakupić, co będzie miało istotny wpływ na koszty wstępne przy analizie finansowej przedsięwzięcia.

Ponadto, koszty transportu związane z całą logistyką przedsięwzięcia mają duży wpływ oraz determinują bilans energii całego projektu, biorąc pod uwagę analizę cyklu życia i emisję CO₂. Jakość maszyn rolniczych i technologii upraw ma jeszcze większe znaczenie w przypadku, gdy produkcja substratów stanowi część projektu.

POLSKIE STOWARZYSZENIE BIOGAZU

POLISH BIOGAS ASSOCIATION

W ten sposób zredukowane zostaje ryzyko wzrostu cen substratów z powodu spekulacji na rynkach światowych. Jednakże, zwiększa się złożoność projektu, ponieważ należy również wziąć w nim pod uwagę działalność rolniczą.

Dodatkowo, kwestia sposobu zagospodarowania pozostałości po fermentacji staje się coraz ważniejsza, zwłaszcza w przypadku dużych projektów i braku dostatecznego obszaru rolnego w sąsiedztwie, na którym można by zastosować nawozy, mając na uwadze regulacje unijne dotyczące nawożenia. Transport na duże odległości oraz technologia przetwarzania pozostałości po fermentacji, gdzie należy uwzględnić wysokie zużycie energii elektrycznej i ciepłej, mają również istotne znaczenie przy ocenie rentowności całego przedsięwzięcia.

Na potrzeby przykładu jak należy dokonać kalkulacji finansowych w odniesieniu do wyprodukowania jednego metra sześciennego biogazu uwzględniono biogazownię rolniczą o zainstalowanej mocy 1 MW działającą w oparciu o substrat w postaci 100% kiszonki kukurydzianej nabywanej ze źródła zewnętrznego. Wydajność gazu z kiszonki kukurydzianej wynosi 170-220 m³ biogazu z jednej tony surowca, przy około 25-35% zawartości substancji suchej. Ciepło sprzedawane jest sąsiadującej firmie produkcyjnej, która wykorzystuje je częściowo zamiast tradycyjnego systemu ogrzewania węglem. Pozostałości z fermentacji są wykorzystywane jako nawozy przez lokalnych rolników. Cena sprzedaży pozostałości z fermentacji zależy od wartości rynkowej mineralnych składników pokarmowych. Dla takiego przykładowego projektu przewiduje się dotacje na poziomie 60% całkowitego kosztu inwestycyjnego (Program 9.4 Eksploatacja i infrastruktura).

W Załączniku 1 przedstawiono przykładowe obliczenie przepływu środków pieniężnych uwzględniające powyższe czynniki.

4. Produkcja biogazu z odpadów organicznych

Z uwagi na fakt, że koszt substratów determinuje wykonalność każdego z projektów a w Polsce koszt substratów wejściowych nie ma wpływu na cenę sprzedaży wyprodukowanej energii elektrycznej (dla porównania patrz poniżej: omówienie niemieckiej ustawy o energii odnawialnej, według której przyznana cena sprzedaży zależy od rodzaju stosowanego substratu), projekty wykorzystujące produkty uboczne, resztki i jakiegokolwiek inne substraty, które można uzyskać nieodpłatnie lub nawet z dopłatą za utylizację, przyniosą znacznie lepsze wyniki finansowe, aniżeli projekty oparte wyłącznie na wykorzystaniu roślin energetycznych. Projekty takie wytrzymują próbę mimo wyższych nakładów inwestycyjnych obejmujących bardziej wyrafinowane technologie a zwłaszcza, gdy bezpośrednie dotacje redukują koszty inwestycyjne tak jak dzieje się to w Polsce.

Jak wspomniano powyżej, punkt ten jest wspólny dla substratów pochodzenia rolniczego jak i odpadowego. Odpady z rzeźni, browarów, gorzeln, przemysłu spożywczego itd. mogą być łączone w procesie fermentacji z nawozem naturalnym,

POLSKIE STOWARZYSZENIE BIOGAZU

POLISH BIOGAS ASSOCIATION

kiszonkami, burakami cukrowymi, słomą i innymi. Prowadzone obecnie w Polsce projekty wyraźnie odzwierciedlają ten trend. Gdy tylko system gromadzenia i segregacji odpadów komunalnych zostanie kompleksowo wdrożony w Polsce, wówczas organiczny komponent odpadów też stanie się dostępny dla projektów w zakresie produkcji biogazu. Linia dzieląca substraty pochodzenia rolniczego i odpadowego stanie się coraz mniej wyraźna. Przedstawiony poniżej klasyczny podział na kategorie pod kątem źródeł pochodzenia surowca do produkcji biogazu wymaga weryfikacji, zwłaszcza w odniesieniu do punktów 4 i 5.

Klasyfikacja źródeł pochodzenia biogazu:

1. gaz składowiskowy
2. gaz z zakładów oczyszczania ścieków
3. gaz z kopalni
4. biogaz wyprodukowany z biomasy
5. biogaz wyprodukowany z biodegradowalnego komponentu odpadów komunalnych i przemysłowych.

Zgodnie z powyższym zaleca się opracowanie ogólnokrajowego planu strategicznego w odniesieniu do zagospodarowania odpadów komunalnych i wykorzystania komponentu organicznego do produkcji biogazu. Pociąga to za sobą konieczność weryfikacji dostępnych technologii i wzięcia pod uwagę doświadczeń innych krajów, najlepiej państw Unii Europejskiej.

Uwagi do projektu programu „Innowacyjna Energetyka. Rolnictwo energetyczne” z dnia 09.07.2009:

Ogólnie rzecz biorąc, PBA popiera podejście przedstawione w opublikowanym projekcie programu „Innowacyjna Energetyka. Rolnictwo energetyczne”. Przede wszystkim, doceniamy uwzględnienie konieczności poprawy obowiązujących przepisów dotyczących wykorzystania pozostałości z fermentacji w charakterze nawozów.

Uwagi o niemieckiej ustawie o energii odnawialnej:

Niemiecka ustawa o energii odnawialnej (EEG) miała na celu zachęcanie do obniżenia kosztów w oparciu o wyższą efektywność energetyczną wynikającą z ekonomii skali na przestrzeni czasu. Ponadto, ustawa EEG rozróżnia stosowane technologie w taki sposób, że każde źródło energii odnawialnej otrzymuje inną cenę gwarantowaną w zależności od poniesionych kosztów generacji energii.

System gwarantowanych taryf motywuje wszystkie firmy prowadzące działalność w zakresie wytwarzania energii odnawialnej, zwłaszcza małe i średnie zakłady, do inwestowania w rozwijanie i generowanie źródeł energii

POLSKIE STOWARZYSZENIE BIOGAZU

POLISH BIOGAS ASSOCIATION

odnawialnej; ma też na celu eliminowanie utrudnień przy wchodzeniu na rynek takich firm oraz redukcję kosztów źródeł energii odnawialnej do produkcji i zużycia w dłuższym okresie czasu.

Ustawa EEG zapewnia bardzo szczegółową strukturę wynagrodzeń, zwłaszcza w sektorze produkcji biogazu: w zależności od zastosowanej technologii i substratów wejściowych do 30,67 euro centów za 1 kW/h dla biogazowni nie przekraczających 150 kW zainstalowanej mocy.

W Załączniku 2 przedstawiono przegląd postanowień dotyczących cen i płatności zawartych w niemieckiej ustawie o energii odnawialnej z roku 2009.

W Załączniku 3 przedstawiono różne modele cenowe stosowane w Europie.

Polskie Stowarzyszenie Biogazu:

Polskie Stowarzyszenie Biogazu (PBA) powstało pierwotnie jako fundacja w roku 2007 mając na celu promocję biogazu na polskim rynku. W lutym 2009 roku PBA przekształciło się w prawną formę stowarzyszenia.

W skład PBA wchodzi członkowie, czyli spółki i osoby fizyczne działające w zakresie produkcji technologii biogazu, planowania i opracowywania projektów związanych z biogazem, badań, budowy, eksploatacji instalacji biogazowych, konsultingu i doradztwa rolniczego.

PBA pragnie stworzyć platformę na bardzo młodym rynku dla wszystkich zainteresowanych stron związanych z produkcją biogazu i jego wykorzystaniem w celu wymiany doświadczeń, know-how oraz innych informacji dla utworzenia silnego lobby, które będzie w stanie bardziej efektywnie reprezentować interesy wszystkich poszczególnych członków Stowarzyszenia.

Jednym z konkretnych celów w chwili obecnej jest ustanowienie centrum wiedzy praktycznej obejmujące pokazową instalację biogazową na potrzeby edukacyjne, badawcze i szkoleniowe, pokazy technologii i użycia biogazu, w tym różne modele koncepcji grzewczych, poletka doświadczalne upraw najnowszych generacji roślin energetycznych i różne koncepcje zagospodarowania i przetwarzania pozostałości po procesie fermentacji.

Ponadto, planuje się zorganizowanie konferencji, jeszcze w roku 2009, na temat „Biogaz rolniczy a odpady komunalne – zaprzeczenie pojęć?”.

Członek Zarządu

Karol Malek